

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa E. B.

przeciwko M. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 października 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398 § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu

Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana M. K. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 października 2014 r. w sprawie z powództwa E. B. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżąca wskazała, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na fakt, iż Sąd Apelacyjny nie uwzględnił, że skarżąca w treści apelacji zawarła oświadczenie o dokonaniu potrącenia. Zdaniem skarżącej, Sąd Apelacyjny nie dostrzegł złożonego oświadczenia i nie ustosunkował się do niego w żaden sposób, przez co rażąco naruszył art. 316 § 1 k.p.c. Skarżąca podniosła, że oświadczenie o potrąceniu wywołuje skutki prawne, które powinny być brane pod uwagę z urzędu, ich pominięcie przez Sąd mogło prowadzić do nierozpoznania istoty sprawy i rażącego naruszenia prawa przez Sąd. W ocenie skarżącej oczywista zasadność skargi kasacyjnej polega także na istotnych naruszeniach przepisów procesowych wskazanych w podstawach skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała powołanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Od potrącenia jako czynności materialnoprawnej, powodującej umorzenie wzajemnych wierzytelności w razie zaistnienia określonych przesłanek, należy odróżnić zarzut potrącenia będący czynnością procesową

polegającą na żądaniu oddaleniu powództwa w całości lub w części z powołaniem się na okoliczność, że roszczenie objęte żądaniem pozwu wygasło wskutek potrącenia. Ponadto wymaga podkreślenia, że zarzut potrącenia podlega wymaganiom ogólnym przewidzianym dla zarzutów merytorycznych oraz normom postępowania regulującym, do kiedy dane fakty mogą być przytaczane, a w postępowaniu w sprawach gospodarczych - rygorom określonym w art. 479¹⁴ § 2 i 4 k.p.c. (por. wyroki Sadu Najwyższego: z dnia 7 listopada 2008 r., II CZK 243/08; niepubl.). Uwzględniając fakt, że w postępowaniu apelacyjnym pozwaną reprezentował pełnomocnika i wniósł on apelację, należy zauważyć, że kwestia zakresu umocowania przewidzianego w art. 91 k.p.c. w odniesieniu do uprawnienia pełnomocnika procesowego do złożenia materialnoprawnego oświadczenia o potrąceniu nie jest tak oczywista jak traktuje to skarżący, (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2010 r., I PK 56/10 oraz z dnia 4 lutego 2004 r., I CK 181/03 niepubl. a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 5 listopada 2014 r., ACa 483/14, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6, § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461; zm.: Dz. U. z 2015 r. poz. 616).